

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Jany Záviské v právní věci žalobkyně **J. F.**, zastoupené Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, ul. 30. Dubna 24, o **žalobě na ochranu před nezákonným zásahem policisty**,

t a k t o :

I. **Určuje se**, že výběr kaucí od žalobkyně Policií České republiky dne 21.6.2014 v 12.54 hod. na ul. Místecká v Ostravě byl **nezákonným zásahem**.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 8.228,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 4.7.2014 se žalobkyně domáhala vyslovení nezákonnosti zásahu policisty Policie České republiky ze dne 21.6.2014 v 12.54 hod., spočívajícího ve výběru kaucí ve výši 5.000,- Kč od žalobkyně jako řidičky motorového vozidla na ul. Místecké v Ostravě. Důvodem pro výběr této kaucí podle písemného potvrzení o převzetí kaucí bylo, že žalobkyně na místě nesouhlasila s přestupkem a že z jejího vyjádření k přestupku nabyt policista důvodné podezření, že se bude vyhýbat

správnímu řízení. Žalobkyně poukázala v žalobě na to, že jediná možnost, jak se vyhnout přestupkovému řízení, je důvodná obava z nedosažitelnosti podezřelé osoby, která může nastat v okamžiku, kdy podezřelý nemá trvalé bydliště v České republice, příp. jej má na takové adrese, na které nelze ponechat oznámení o uložení zásilky a doručit tak tzv. „fikci“. Vyjádření k přestupku nezavdává důvodnou obavu z toho, že se dotyčná osoba bude vyhýbat přestupkovému řízení. Žalobkyně má proto za to, že nebyla splněna podmínka daná ust. § 125a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“).

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Policista v daném případě postupoval korektně a v mezích zákonem mu svěřených pravomocí. Podle žalovaného v předmětném případě byl na potvrzení popsán skutek, z něhož byla žalobkyně podezřelá a byl popsán důvod výběru kauce. Toto podezření mohl policista nabýt především z jednání žalobkyně, jejího postoje k věci a jejího způsobu vyjadřování (nesouhlas s přestupkem, nepodepsání potvrzení, použité výrazové prostředky, tón hlasu, mimika, gestikulace, proxemika aj.). Pokud na základě výše uvedených indicií policista nabyl dojmu, že se žalobkyně bude vyhýbat přestupkovému řízení, zcela oprávněně přikročil k výběru kauce. Žalovaný dále dodal, že podrobný popis bezprostředního vnímání osoby žalobkyně překračuje zákonnou povinnost policisty a navíc existence důvodů pro výběr kauce může být prokázána i jinými důkazními prostředky než je doklad o vybrání kauce. Názor žalovaného je zcela v souladu s rozsudky Nejvyššího správního soudu 4Aps 9/2013 ze dne 27.2.2014, 9Aps 17/2014-43 ze dne 15.5.2014 a 3Aps 10/2013-73 ze dne 11.6.2014. Navrhoval proto, aby žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Z obsahu správního spisu žalovaného č.j. KRPT-137290-2/PŘ-2014-070706 krajský soud zjistil následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku ze dne 23.6.2014 vyhotoveného Dopravním inspektorátem Policie ČR v Ostravě, že žalobkyně je podezřelá z porušení ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, v platném znění ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona tím, že dne 21.6.2014 v 12.54 hod. řídila v Ostravě, části Moravská Ostrava po ulici Místecká ve směru jízdy do centra osobní vozidlo tov. zn. Porsche Panamera Turbo RZ X, přičemž v obci, kde je maximální dovolená rychlost stanovena svislou DZ „B20a“ 80km/hod. jí byla silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI naměřena rychlost 111 km/hod. Po odpočtu tolerance stanovené výrobcem byla rychlost 107 km/hod. Lustrací v EKŘ bylo zjištěno, že žalobkyně se stejného přestupku dopustila opakovaně během posledních po sobě jdoucích 12 kalendářních měsíců;
- z úředního záznamu ze dne 21.6.2014 podepsaného vrchním asistentem pprap. P. P., že obsahuje stejný popis výše uvedeného přestupku a dále to, že žalobkyně s přestupkem nesouhlasila, že na místě bylo sepsáno oznámení přestupku, které si žalobkyně přečetla, nevyjádřila se a odmítla jej podepsat s tím, že nic řešit nebude. V úředním záznamu je dále uvedeno, že policista z chování a vyjádření žalobkyně k přestupku měl důvodné podezření, že se bude vyhýbat správnímu řízení, a že proto byla uložena kauce ve výši 5.000,- Kč. S žalobkyní bylo na místě sepsáno potvrzení o převzetí kauce, se kterou byla řádně seznámena, uvedenou

částku žalobkyně zaplatila na místě v hotovosti, potvrzení o převzetí kauce odmítla podepsat a jeden list tohoto potvrzení si ponechala;

- z oznámení o přestupku ze dne 21.6.2014, že rovněž obsahuje stejné vyličení přestupku žalobkyně a dále to, že žalobkyně s přestupkem na místě nesouhlasila a že jí byla uložena kauce ve výši 5.000,- Kč v hotovosti.

Součástí správního spisu je příjmový doklad o zaplacení kauce ve výši 5.000,- Kč, ověřovací list č. 8012-OL-70323-13 k silničnímu laserovému rychloměru MicroDigiCam LTI, osvědčení č. 0015 pro P. P. opravňující k ovládání laserového měřiče, záznam o přestupku a pořízené fotografie.

Z potvrzení o převzetí kauce předloženém žalobkyní bylo zjištěno, že obsahuje rovněž popis přestupku a údaj, že žalobkyně na místě s přestupkem nesouhlasila a že policista z jejího vyjádření nabyl důvodné podezření, že se bude vyhýbat správnímu řízení, proto byla na místě uložena kauce.

Podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle ust. § 125a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění, policista je oprávněn vybrat od řidiče motorového vozidla podezřelého ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, u kterého je důvodné podezření, že se bude vyhýbat přestupkovému řízení, kauci od 5.000,- Kč do 50.000,- Kč, nejvýše však do výše hrozící peněžitě sankce za spáchání přestupku. Podle odst. 2 téhož ustanovení složení kauce je zárukou, že se řidič uvedený v odst. 1 dostaví ke správnímu orgánu k projednání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Podle odst. 3 citovaného ustanovení při výběru kauce policista poučí řidiče o důsledku vybrání kauce a podmínkách jejího vrácení a vystaví písemné potvrzení o převzetí kauce. V písemném potvrzení musí být uveden důvod uložení kauce. Písemné potvrzení se vystavuje ve třech vyhotoveních.

Jak vyplývá ze shora citovaného ustanovení § 125a odst. 3 zákona o silničním provozu v písemném potvrzení o převzetí kauce musí být uveden důvod uložení kauce. K této povinnosti orgánů Policie ČR se v rozsudku sp. zn. 4Aps 9/2013 Nejvyšší správní soud vyjádřil tak, že na písemné potvrzení o převzetí kauce sice nelze klást nároky vycházející z požadavků na odůvodnění správního rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004, avšak je v potvrzení třeba uvést *srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem policista spatřuje důvodné podezření, že se řidič motorového vozidla podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bude vyhýbat přestupkovému řízení*. I přes tuto zdůrazňovanou neformálnost potvrzení o převzetí kauce danou zejména okolnostmi, za nichž je vystavováno (obvykle venku na silnici), je nezbytné s ohledem na následnou přezkoumatelnost události soudem, aby byla důvodnost pojetí podezření alespoň v základních obrysech z potvrzení zřejmá. Nejvyšší správní soud v témže rozsudku připustil, že *v rámci řízení*

před správními soudy, jehož předmětem je posouzení zákonnosti výběru kauce v rámci řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, lze vedle potvrzení o převzetí kauce vycházet i z jiných podkladů, z nichž lze zjistit okolnosti uložení kauce. Takovými podklady (důkazními prostředky) mohou být např. oznámení o přestupku, úřední záznamy, svědecké výpovědi či zvukové, obrazové nebo jiné nahrávky, které zachycují provádění zásahu a byly pořízeny v souladu se zákonem.

Jak vyplynulo ze žalobkyní doloženého potvrzení o převzetí kauce, žalobkyně na místě nesouhlasila s vytýkaným přestupkem a policista z jejího vyjádření k přestupku nabyl důvodného podezření, že se bude vyhýbat správnímu řízení. Z úředního záznamu ze dne 21.6.2014 vyplývá, že si žalobkyně na místě přečetla oznámení přestupku, nevyjádřila se a odmítla jej podepsat s tím, že nic nebude řešit. Také v oznámení přestupku je uvedeno, že žalobkyně s přestupkem na místě nesouhlasila. Jestliže policista z těchto skutečností nabyl podezření, že se žalobkyně bude vyhýbat přestupkovému řízení z těchto uváděných skutečností, pak tyto důvody rozhodně nemohly vést k oprávněnému uložení kauce ve smyslu shora citovaného zákonného ust. § 125a zákona o silničním provozu, neboť pouhý nesouhlas s tvrzeným přestupkem, včetně odmítnutí vyjádření se k němu a odmítnutí podpisu na oznámení přestupku je pouze důvodem pro podání podnětu policejního orgánu k zahájení správního řízení o přestupku.

Důvodné podezření ve smyslu ust. § 125a odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. není možné spojit výlučně s neexistencí bydliště či dlouhodobého pobytu podezřelého z přestupku na území České republiky, jak se v žalobě domnívá žalobkyně. I u osoby s takovým bydlištěm, resp. pobytem může policista dospět k závěru o výběru kauce, přičemž důvodné podezření může vyplynout z jednání dané osoby na místě, ze zkušeností s danou osobou v předcházejících správních řízeních, atd. (viz č. 3101/2014 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Tyto okolnosti však musí být v řízení před soudem prokazatelné. Listinnými důkazy založenými v předloženém správním spise žalovaného však nebyly prokázány důvody, ve kterých žalovaný spatřoval obavu, že se žalobkyně bude správnímu řízení vyhýbat a za této situace krajský soud žalobě žalobkyně podle § 87 odst. 2 s.ř.s. vyhověl a určil, že výběr kauce žalovaným od žalobkyně dne 21.6.2014 byl nezákonným zásahem, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř. s. tak, že žalovanému uložil povinnost nahradit důvodně vynaložené náklady procesně úspěšné žalobkyně. Tyto náklady spočívají v soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč a v právním zastoupení žalobkyně advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3.100,- Kč a dvou režijních paušálů po 300,- Kč podle ust. § 11 odst. 1, písm. a), d), § 7, § 9 odst. 4, písm. d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, tj. 6.800,- Kč a s připočtením 21% DPH ve výši 1.428,- Kč činily celkové náklady žalobkyně 8.228,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne

jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 18. března 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu